

POPA, Gheorghe A. Născut în 1881, în satul Sobari — Soroca (Basarabia). Țăran înstărit. Deportat în 1949, împreună cu soția, Ana (născută în 1883) și copiii, Feodora (n. 1939) și Alexandru (n. 1941).

POPA, Gheorghe A. Din Breaza — Prahova. Detenția, 4 ani și o lună.

POPA, Gheorghe C. Din Roman. Condamnat.

POPA, Gheorghe F. Zezi Popa, Fiodor I.

POPA, Gheorghe I. Născut la 15 iulie 1907, în comuna Valea Nucarilor — Tulcea. Membru al mișcării de rezistență anticomunistă din zona Babadagului. Arestat la 23 octombrie 1952, torturat în anchetă și condamnat la moarte, de Tribunalul Militar Constanța. Executat la 10 august 1953, la închisoarea din Galați.

POPA, Gheorghe I. Din Brașov. Condamnat, prin decretul 490/15.10.1951, la 12 luni de muncă forțată.

POPA, Gheorghe I. Născut la 28 august 1921, la Cernavodă — Constanța. Domiciliu obligatoriu, 1 an.

POPA, Gheorghe I. Zezi Popa, Ion D. (din Basarabia).

POPA, Gheorghe M. Născut în 1884, în comuna Echimăuți — Rezina (Basarabia). Țăran înstărit. Deportat în 1949, în Kurgan, împreună cu soția, Parascovia (născută în 1889).

POPA, Gheorghe N. Zezi Popa, Nicolae V. (din Basarabia).

POPA, Gheorghe Șt. Zezi Popa, Ștefan A.

POPA, Gica. Studentă din Alba-Iulia. Condamnată în martie 1949, în cadrul procesului Centrului Studentesc Legionar din Cluj. Detenția la Mislea.

POPA, Gligor. Țăran arestat, torturat la Securitate și condamnat, prin sentința 463/12.04.1958 a Tribunalului Militar Cluj, semnată de colonelul Paul Finichi, pentru că acordase sprijin partizanilor anticomuniști din grupul lui Gheorghe Șuşman.

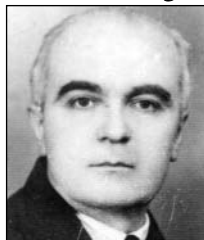
POPA, Grigore. Psiholog și profesor din Cluj. Condamnat la 12 ani de închisoare, în procesul “criminalilor de război”. În urma intervențiilor care s-au făcut la Lucrețiu Pătrășcanu, Grigore Popa a fost

rejudecat, achitat și eliberat. La procesul lui Pătrășcanu, acest fapt a fost folosit ca argument în sprijinul tezei că acesta susținuse “burghezia reacționară”. Cel care a susținut acuzația a fost Remus Micșa, pe care L. Pătrășcanu îl ajutase să își facă o carieră în cadrul Ministerului de Justiție.

POPA, Grigore. Asistent universitar din Cluj. Condamnat. Detenția la Aiud, unde a acceptat să facă parte din *comitetul de reeducare*, în perioada 1962-64. În schimb, a primit asistență medicală.

POPA, Grigore. Născut la 11 septembrie 1935, la Obârșia de Câmpie — Mehedintți. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Măzăreni, 4 ani, de la 18 iunie 1951.

POPA, Grigore T. Născut la 1 mai 1892, în satul Șurânești, comuna Dănești — Vaslui. Absolvent al Facultății de Medicină din Iași. În Primul Război Mondial, a fost decorat cu ordinul *Coroana României*.

Profesor la Facultatea de Medicină din Iași și București (din 1942). Decan al Facultății de Medicină din București. A desfășurat o bogată activitate didactică, științifică, socială și culturală. A publicat numeroase studii de specialitate. În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, a fost unul dintre intelectualii care au semnat un memoriu împotriva continuării războiului. A ținut o celebră conferință, în sala Atheneului Român, în cadrul căreia a incriminat nazismul și marxismul, vinovate de atacarea creștinismului, singurul garant, în viziunea conferențiarului, al moralității omeneste. Iată ce spunea Gr. T. Popa: “[Morală creștină] aduce un fond uman pur, o fuziune a omului cu divinitatea, care o face superioară celorlalte religii și morale [...] Învațatura lui Iisus a fost opera unui geniu, cu cea mai profundă intuiție a sufletului uman, formată pentru oameni simpli și pe înțelesul lor [...] Vrând să înlăture nedreptățile sociale, marxismul introduce nedreptăți noi [...] Nivelarea societății este o primitivizare [...] Dacă

azi ar începe Iisus propovăduirea Sa, este foarte probabil că, mai înainte de a fi răstignit, ar fi considerat reacionar și ar încehea repede cariera Sa profetică, într-o celulă întunecoasă, în numele ideilor progresiste". La puțin timp după această cuvântare, Siguranța și jandarmii au venit să-l aresteze pe Grigore T. Popa, de la facultate. Studentii, însă, l-au apărat, l-au scos pe un geam și au dispărut cu el. Ascuns la prietenii devotați, a mai trăit până la 18 iulie 1948.

POPA, Gusti. Fost comisar. Arestat în iulie 1948. Detenția la Jilava și Târgșor.

POPA, Hortensiu. Om înstărit din comuna Făcăieni — Ialomița. Arestat în noaptea de 2 spre 3 martie 1949. A luat cu el o valjoară și a dispărut în închisorile comuniste.

POPA, Iacob. Născut în 1904, la Râmnicu-Sărat. Arestat la 27 ianuarie 1951. Detenția la Râmnicu-Sărat ș.a.

POPA, Iancu-Florea. Născut la 23 iulie 1905, în comuna Obârșia de Câmpie — Mehedinți. Preot. Domiciliu obligatoriu, împreună cu familia, în Bărăgan, la Pelican — Calărași, de la 18 iunie 1951, până în 1956.

POPA, Ilie. Elev din Sibiu. Condamnat în 1949. Detenția la Târgșor, unde s-a opus *reeducării*, și Jilava. A murit la scurt timp de la eliberare, din cauza torturilor pe care le îndurase.

POPA, Ilie. Din județul Sibiu, dintr-un sat de pe Valea Târnavei Mari. Arestat în 1948, torturat la Securitatea Sibiu, anchetat cu brutalitate la Malmaison (București) și condamnat.

POPA, Ilie D. Născut în 1914, în comuna Cruglic — Criuleni (Basarabia). Deportat în 1949, în Tiumen, împreună cu soția, Nadejda (născută în 1915) și fiica, Efimia (n. 1937).

POPA, Ilie I. Din comuna Nisporeni — Basarabia. Condamnat în 1950, de sovietici, la 5 ani de muncă silnică.

POPA, Ingrid.
Vezi Popa, Ervin-Apostol.

POPA, Ioan. Nume folosit, în timpul clandestinității, de Horia Măcellariu.

POPA, Ioan. Sergent în cadrul Regimentului 9 Cavalerie din Oradea. Inițiatorul grupului de rezistență anticomunistă *Vulturul Negru*, format din 11 persoane și aflat în legătură cu partizanii lui Nicolae Dabija, din Munții Apuseni.

POPA, Ioan. Născut la 1 octombrie 1914, în comuna Ucuria — Bihor. A luat parte la revolta din comună, de la 1 august 1949, împotriva cotelor agricole aberante impuse de comuniști. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan. Ulterior, s-a stabilit la Mangalia (str. Pescăruș, nr. 6).

POPA, Ioan. Preot ortodox, paroh în comuna Valea Danului — Argeș. Condamnat în 1950, în lotul partizanilor anticomuniști conduși de D. Apostol.

POPA, Ioan. Preot ortodox arestat la vârsta de 31 de ani și dus de Securitate la Spitalul de Psihiatrie din Sibiu. Pe baza unui fals diagnostic, a fost pensionat, pentru că își manifestase atitudinea anticomunistă.

POPA, Ioan M. Născut la 26 ianuarie 1892, la Gavanești — Buzău. Fost polițist. Arestat la 26 iunie 1952 și condamnat la 24 de luni de muncă forțată, pentru "activitate dușmănoasă". Detenția la Cernavodă și Gherla, unde a murit la 11 aprilie 1953, în condiții de exterminare.

POPA, Ioan M. Născut la 13 iunie 1913, în comuna Cociu — Bacău. Preot ortodox în parohiile Fătăciuni, Frunțești și Răuceni. Arestat de Securitatea Bacău și condamnat, prin sentința 117/23.11.1962 a Tribunalului Militar Iași, la 8 ani de închisoare, pentru "uneltire împotriva ordinii sociale". După ce a fost eliberat, prin grațiere, în 1963, a slujit ca preot la Fătăciuni (azi, Fântânele).

POPA, Ioan P. (zis Ciota). Țăran din Calata-Huedin. Proprietarul unei cârciumi și al unui teren agricol. Membru P.N.Ț. A făcut parte din grupul de partizani anticomuniști condus de frații Șuşman, din Răchitele.

În toamna lui 1948, acest grup cuprindea 9 partizani, printre care și pădurarul Mihai Jurj și soția acestuia, Lucreția. Tatăl lui Ioan Popa, Petru, și fratele lui, Gavrilă, au fost arestați și torturați la Securitate, pentru a divulga ascunzătoarea lui Ioan. Acesta, împreună cu grupul, a colindat dealurile și munții mai bine de 2 ani, până în iulie 1952, urmărit în permanență de Securitate (două batalioane din cadrul Securității Oradea se aflau pe urmele partizanilor), care avea și sprijinul unor țărani deveniți informatori, după ce fuseseră torturați (în număr de aproape 400). În dimineața de 6 iulie 1952, în timp ce traversau Someșul Cald, partizanii s-au pomenit față în față cu trupele de securitate, care au deschis focul, partizanii neavând vreme să se retragă în pădure. Ciota a fost împușcat mortal, în jurul orei 7.30, conform relatării Lucreției Jurj, care se afla printre partizani. În aceeași confruntare a fost ucis și Nuțu Bortș. Corpul neînsufletit al lui Ciota a fost dus la Beliş, unde tatăl lui, Petru Popa, a fost pus să-l recunoască. A făcut-o cu greu, pentru că Ioan era foarte schimbat, cu o barbă lungă și cu o față îmbătrânită, deși avea doar 32 de ani. După o săptămână, într-o altă ciocnire cu Securitatea, a fost rănit grav un alt partizan, Gheorghe Mihut, și dus la Clinica Chirurgicală I din Cluj, la 13 iulie 1952. După două zile, la 15 iulie, a murit, la ora 6.00.

POPA, Ioan T. Născut în 1910, la Teiuș. Lăcătuș mecanic. Condamnat în 1942, pentru activitate legionară și ținut în închisoare și de comuniști. După 15 ani de detenție, se afla la Aiud, bolnav de angiocolită. Neprimind îngrijirile medicale cuvenite, durerile deveniseră de nesuportat. Ioan T. Popa a hotărât să își pună capăt zilelor, pentru a-și curma suferința și în semn de protest față de abuzurile administrației închisorii. La 10 iulie 1957, s-a spălat, s-a îmbrăcat cu singura cămașă mai albă pe care o avea și s-a rugat îndelung. Când deținuții au fost scoși la plimbare, el a ieșit din rând și s-a îndreptat spre turnul santinei, încercând să escaladeze gardul de sârmă

ghimpată. Era slăbit și nu îl mâna decât dorința de a fi împușcat. Era în plină zi și deținuții i-au strigat tânărului gardian să nu tragă, pentru că Ioan T. Popa era foarte bolnav. Soldatul a tras în plin și Ioan Popa a murit. Imediat, revolta a cuprins tot Celularul Aiudului: au sărit obloanele și deținuții au început să strige: “*Asasinilor! Ucigașilor! Criminalii! Ne omoară!*” Auzind strigătele, oamenii din Aiud s-au adunat pe străzi și a fost nevoie de intervenția Securității călare și a Miliției, pentru a dispersa mulțimea. În aceeași zi, comandantul închisorii Aiud, Coller, l-a felicitat pe soldatul care îl împușcase pe Ioan T. Popa, pentru “vigilență”, și i-a acordat o primă.

POPA, Ioan V. Născut în 1887, în comuna Nisporeni — Basarabia. Membru P.N.Ț. Condamnat în 1949, de sovietici, ca “naționalist român”. Soția, Sofia (născută în 1889), i-a fost deportată în 1949, în Tiumen (Siberia).

POPA, Ioana. Din județul Dolj. Condamnată administrativ.

POPA, Ioana I. Născută în 1884, în comuna Nisporeni — Basarabia. Deportată în 1949, în regiunea Irkutsk.

POPA, Ioana M. Născută în 1914. Domiciliu obligatoriu, 7 ani. Stabilită la Constanța.

POPA, Ion. Sergent la Școala de Subofitieri din Orăștie. Împușcat de sovietici în tren, la 19 decembrie 1944.

POPA, Ion. Student în anul III la Arhitectură. Arestat la 8 noiembrie 1945, pentru participare la manifestația regalistă din Piața Palatului.

POPA, Ion. Plutonier arestat la 30 aprilie 1947. Condamnat în lotul *Valurile Dunării*, la 4 ani de închisoare. Detenția la M.A.I., Jilava, Aiud ș.a.

POPA, Ion. Tatăl arheologului Radu Popa. Arestat la 4 aprilie 1948, de Securitatea din Sighișoara.

POPA, Ion. Industriș arestat în aprilie 1948.

POPA, Ion. Student condamnat în 1949. Detenția la mina de plumb Cavnic (1953) ș.a.

POPA, Ion. Colonel arestat în 1949 și anchetat la M.A.I.

POPA, Ion. Țăran din comuna Săliște — Arad. Condamnat în 1950, la 2 ani de muncă silnică, pentru apartenență la *Mișcarea de Eliberare Națională*.

POPA, Ion. Țăran din comuna Lisa — Brașov. Arestat, torturat și condamnat, în 1950, pentru sprijinirea partizanilor din Munții Făgăraș.

POPA, Ion. Învățător din comuna Sâmbăta. Condamnat în 1950, pentru sprijin acordat partizanilor din munți. Detenția la Brașov și Aiud.

POPA, Ion. Arestat în 1950 și condamnat, prin sentința 937/1.12.1950, la 2 ani de închisoare, pentru că le acordase sprijin partizanilor anticomuniști de la Baișoara, conduși de Diamandi Ionescu.

POPA, Ion. Baptist condamnat în 1951. Detenția la Jilava, Gherla ș.a.

POPA, Ion. Învățător din comuna Vârtoapele — Teleorman. Arestat în 1952, pentru că refuzase să se înscrie în colectiva agricolă. Detenția la Canal.

POPA, Ion. Țăran născut la 5 ianuarie 1894, în comuna Studina — Olt. Fiul lui Dumitru Popa. Membru P.N.Ț. Arestat la 2 martie 1959 și condamnat la 9 ani de muncă silnică, pentru “agitatie și propagandă dușmănoasă”. A murit în detenție, la 4 iunie 1962, în condiții de exterminare prin muncă forțată, înfometare și lipsa asistenței medicale.

POPA, Ion. Țăran condamnat la 18 ani de muncă silnică. Detenția la Aiud, unde s-a împotrivit acțiunii de *reeducare* inițiate de colonelul Gheorghe Crăciun. A fost pedepsit cu izolarea, împreună cu alți 8 deținuți, printre care Nicolae Biriș, Mircea Dan, Ștefan Dinescu și Teodor Socaci.

POPA, Ion. Inginer din Hunedoara, arestat și anchetat cu brutalitate la Securitate, în cadrul unei înscenări de “sabotaj”.

POPA, Ion (zis Cocos). Născut la 5 noiembrie 1899. Mecanic de locomotivă domiciliat în comuna Teliucul Inferior — Hunedoara (nr. 40). Condamnat la moarte, prin sentința din 20 ianuarie 1959 a Tribunalului Militar Cluj, pronunțată de locotenent-colonelul Lazăr Tudorache și procuror, colonelul Constantin Miclea. Pedepsa i-a fost comutată în muncă silnică pe viață. Detenția la Gherla.

POPA, Ion (zis Muscanu). Născut la 19 martie 1913. Domiciliat în comuna Groși, de lângă Târgu Lăpuș. Țăran cu 4 clase primare. Condamnat la moarte, prin sentința 1.269/22.09.1959 a Tribunalului Militar Cluj, semnată de maiorul Makasi, pentru apartenență la o organizație de luptă anticomunistă. Executat la 27 noiembrie 1959, ora 18.30, la închisoarea Gherla, de un pluton comandat de locotenent-major Constantin Istrate.

POPA, Ion (zis Șerban Constantin). Prizonier în URSS. Întors în România, la 30 noiembrie 1956. A doua zi, a fost arestat și dus la Gherla.

POPA, Ion D. Născut în 1909, în comuna Cruglic — Criuleni (Basarabia). Țăran înstărit. Deportat în 1949, în regiunea Tiumen (Siberia), împreună cu soția, Olga (născută în 1917) și copiii, Gheorghe (n. 1940), Ștefan (n. 1943), Veronica (n. 1944) și Vasile (n. 1945).

POPA, Ion D. Din comuna Podul Turcului, din regiunea Tecuciului. Condamnat, prin decretul 377/30.08.1951, la 12 luni de muncă forțată.

POPA, Ion I. Născut la 24 februarie 1910, la Codaști — Iași. Condamnat în 1952. A murit la 7 aprilie 1953, la Poarta Albă, în condiții de exterminare prin muncă forțată.

POPA, Ion I. Născut la 16 aprilie 1910, în comuna Cioroiși — Dolj (lângă Băilești). Țăran care a luat parte la revolta din 6 aprilie 1959, împotriva colectivizării, în cursul căreia a pătruns, împreună cu femeile din comună, în sediul G.A.C.-ului, scoțând de acolo dulapul care conținea arhiva și dându-i foc. Arestat la 11 aprilie 1959, torturat la Securitatea Craiova și condamnat la 9 ani de muncă forțată. Detenția la Jilava, Gherla și în lagăre de muncă din Balțile Dunării.

POPA, Ion R. Arestat pentru că participase la răscoala țărănească anticomunistă de la Bârsești — Vrancea, de la 23 iulie 1950.

POPA, Ion Șt. Din Galați. Condamnat.

POPA, Ion Șt. Vezi Popa, Ștefan A.

POPA, Ion-Octavian. Învățător din comuna Arpașul de Jos. Arestat la 11 decembrie 1957, după ce fusese atras

la o întâlnire cu locotenentul-major, Ițic Averbuch, omul lui Gheorghe Crăciun, șeful Securității din Sibiu. Torturat, pentru că avusese legături cu partizanii anticomuniști din Făgăraș. Condamnat în iulie 1958.

POPA, Ion-Valeriu I. Născut la 20

ianuarie 1923, la Galați. Licențiat în filosofie și litere. Ziarist. Arestat la 27 iulie 1958 și anchetat cu brutalitate, la Malmaison și Uranus. Într-o noapte, a fost dus, cu ochelari

de tablă la ochi, la etaj, unde s-a trezit într-o lumină orbitoare, în prezența a doi ofițeri de securitate. Unul dintre ei, Gheorghe Enoiu, i-a ordonat lui Ion-Valeriu Popa să își miște capul și să spună dacă îl recunoștea pe cel aflat în fața lui. Valeriu Popa povestește: *“M-am rasucit, încă orbit de lumină și [...] aproape am țipat: «Nu!» Dinaintea ochilor aveam o siluetă umană, imobilă, cu fața galbenă, crispată și cu ochii ca de sticlă. O clipă mi-a fulgerat prin minte că m-au dus în fața unui mulaj din ceară, îmbrăcat în haine ponosite”*. Cel care se afla în fața lui Popa nu era altul decât Anatolie Măleanu, un cunoscut al lui, care era condamnat la 25 de ani de temniță grea și pe care avea să-l reîntâlnească la Aiud. În continuare, Popa a fost bătut, până și-a pierdut cunoștința. Fost ziua, s-a pomenit aruncat într-un pat; când a deschis ochii, era ud și lângă el se afla părintele Cornel Caceu, de la capela Spitalului Județean din Arad, condamnat și el la 25 de ani de închisoare, și care îi tampona rănilor, cu o cârpă udă. Ion-Valeriu Popa a fost condamnat, prin sentința 1.324/13.12.1958 a Tribunalului Militar București, semnată de căpitanul Andrei Dumitru, la 20 de ani de muncă silnică. Detenția la Jilava, de unde a fost mutat, în lanțuri, la Aiud, de acolo fiind eliberat, prin grațiere, la 18 aprilie 1964.

POPA, Ionel. Țăran din comuna Vadul Roșca—Vrancea. Rănit în timpul revoltei anticomuniste de la 4 decembrie 1957, în cursul căreia Nicolae Ceaușescu dăduse

ordin să se tragă în plin și făcuse 8 victime, printre țărani. Ionel Popa a fost arestat, torturat la Securitatea Galați, de către comandantul Aramă, și condamnat. Detenția la Gherla.

POPA, Ionică (zis Tatu). Țăran din comuna Cudalbi — Galați. Arestat de Securitatea Galați și torturat de maiorul Gheorghe Perlă, pentru că participase la răscoala de la 11 ianuarie 1958, din comună, în cursul căreia primarul comunist, Balan, care îi înjurase pe oamenii nemulțumiți, a fost bătut și i s-au luat cheile Sfatului Popular, țărani incendiind arhiva care conținea cererile de înscriere în colectiva agricolă, smulse cu forța de la ei. Ionică Popa a fost unul dintre zecile de țărani arestați atunci. Condamnat în ianuarie 1958. Detenția în lagăre de muncă forțată din Bălțile Dunării.

POPA, Ionuț. Țăran de 45 de ani, din Teiuș. Arestat în 1950 și condamnat, pentru sprijinirea partizanilor anticomuniști de la Băișoara.

POPA, Iosif. Din comuna Domașnea (nr. 321). Arestat și condamnat, în 1950, de Tribunalul Militar Timișoara. Detenția la Gherla și Baia Sprie. Eliberat în 1956.

POPA, Iosif. Funcționar din Brad — Hunedoara. Fost legionar. Arestat în 1958 și condamnat într-unul dintre loturile înscenate în jurul lui Constantin (Puiu) Atanasiu.

POPA, Ipolit I. Născut în 1902, în comuna Țipala — Ialoveni (Basarabia). Acuzat de “colaboraționism” și condamnat de sovietici, în 1946, la 10 ani de muncă silnică.

POPA, Irimia. Născut în 1908, în comuna Ciobanu — Constanța. Muncitor condamnat, de Tribunalul Militar Constanța. Detenția la Aiud, unde a și murit, la 5 august 1955, în condiții de exterminare.

POPA, Irina. Vezi Popa, Petre G.

POPA, Ispas. Învățător din Chirnogi. Condamnat. Detenția la Capul Midia (1952).

POPA, Iuliu. Absolvent al Academiei Teologice din Blaj. La 15 septembrie 1931, a fost hirotonit preot greco-catolic, în satul Micoșlaca, din protopopiatul de Ocna Mureș, unde a funcționat 17 ani. Din septembrie 1948, au început să se facă asupra lui presiuni, pentru a trece la ortodoxie. Arestat în repetate rânduri, cu toate că sătenii din Micoșlaca l-au sprijinit cu mult curaj, și dat afară din casă. Soția lui, învățătoare, a fost dată afară, pentru 2 ani, din învățământ, iar fiica lui, Pompilia, a fost dată afară de la Facultatea de Drept din Cluj. Cu toate presiunile, Iuliu Popa nu a acceptat să renunțe la credința lui și să semneze scrisoarea de condamnare a protopopului Aurel Pop.

POPA, Larisa. Vezi Popa, Daria N.

POPA, Lazăr. Țăran din Avrig, arestat de Securitatea Brașov și condamnat în 1952, pentru sprijinirea partizanilor din Munții Făgăraș. Detenția la Codlea (1954) ș.a.

POPA, Lazăr V. Din comuna Coșăuți — Soroca (Basarabia). Acuzat de “colaboraționism” și condamnat de sovietici, în 1945, la 10 ani de muncă silnică.

POPA, Lidia. Vezi Popa, Parascovia D.

POPA, Lidia P. Născută în 1904, în comuna Țipala — Ialoveni (Basarabia). Deportată în 1949, în regiunea Tiumen (Siberia), din motive politice, împreună cu fiicele, Elizaveta (născută în 1933) și Eufrosina (n. 1935).

POPA, Ligia (fiica lui Popa, Ion, învățător). Din comuna Vârtoapele — Teleorman. Arestată în 1952, împreună cu tatăl ei, pentru că refuzase să se înscrie în G.A.C. Detenția la Jilava și Mislea.

POPA, Liuba P. Vezi Popa, Petre G.

POPA, Liviu. Inginer-mecanic agricol din Sibiu. Condamnat în 1957, la 7 ani de muncă silnică. Detenția la Gherla și în lagărele Salcia, Stoenesti, Luciu-Giurgeni, Grindu (1961) și Periprava. Eliberat, prin grațiere, în 1964.

POPA, Lucreția. Din Constanța. Domiciliu obligatoriu.

POPA, Macarie F. Născut în 1907, în comuna Sângereii Noi — Basarabia. Condamnat în 1949, la 10 de muncă silnică, pentru “iehovism”.

POPA, Manole. Condamnat.

POPA, Marcel. Student la Facultatea de Matematică a Universității din Iași. Arestat în iulie 1948, de Securitatea Iași și condamnat în 1949, pentru “uneltire împotriva ordinii sociale”, în lotul lui Emil Budăi, din Bârlad.

POPA, Marfa. Vezi Popa, Ștefan A.

POPA, Marghioala. Din Galați. Condamnată.

POPA, Maria. Vezi Popa, Nicolae P. (din Basarabia).

POPA, Maria. Vezi Popa, Parascovia D.

POPA, Maria. Vezi Popa, Victoria.

POPA, Maria. Născută la 8 noiembrie 1937, în comuna Obârșia — Mehedinți. Domiciliu obligatoriu, împreună cu familia, în Bărăgan, la Măzăreni, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

POPA, Maria.

Țăranca din comuna Molovata — Dubăsari. Deportată în 1949, de către sovietici, în Altai, împreună cu fiica, Olga, și nepotul, Petru (născut în deportare).

POPA, Maria. Vezi Popa, Zamfira.

POPA, Maria A. Născută la 20 septembrie 1920, în Bulgaria. Stabilită, prin colonizare, în Dobrogea. Domiciliu obligatoriu, 3 ani și 7 luni. Ulterior, s-a stabilit la Constanța (str. Vasile Lupu, nr. 2).

POPA, Marin I. Născut la 6 iulie 1899, în comuna Vișina Veche, din regiunea Corabiei. Arestat la 6 iulie 1961, chiar în ziua în care împlinea 62 de ani. Torturat la Securitatea Craiova și condamnat în urma depozitiilor unui martor, care a declarat că îl auzise pe Marin Popa, prin 1958, spunând că ar fi urmat să izbucnească un război în care statele socialiste urmau să fie învinse de cele capitaliste. De fapt, nu acea declarație, ci o alta, conform căreia M. Popa ar fi fost legionar, a dus la condamnarea lui, la 8 ani de închisoare.

POPA, Marioara. Născută la 29 mai 1935, la Jamul Mare — Timiș. Domiciliu

obligatoriu în Bărăgan, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

POPA, Marița-Macrina. Născută la 29 septembrie 1920, la Stolnicel — Vaslui. Călugăriță la Mănăstirea Vladimirești — Tecuci (Episcopia Buzăului, astăzi a Dunării de Jos). Arestată în 1956 și condamnată la 5 luni de închisoare, pentru “port ilegal de uniformă”, fiind socotită, alături de maicile Ioanida Păcățeanu, Tomaida Melinte, Agaftonia Bacău, Marionela Radu, Mitrodora Dinu, Antonia Stan ș.a., una dintre “instigatoarele” care compuseseră cântece anticomuniste și se opuseseră evacuării mănăstirii (cerută chiar de Episcopul Buzăului, PS Antim Angheliescu, care intentase mănăstirii proces civil de evacuare; în proces, mănăstirea fusese apărată de avocatul și scriitorul Petre Pandrea), în noaptea de 9 spre 10 februarie 1956, când 220 de ofițeri M.A.I., conduși de generalul Al. Nicolski și colonelul Pavel Aranici, veniseră pentru a închide mănăstirea care fusese condusă de stăreța vizionară Veronica Gurău (trecută la cele veșnice în septembrie 2005) și de duhovnicul Ioan Silviu Iovan și care devenise un bastion al luptei anticomuniste, așa cum reiese și dintr-un material informativ din epocă: “*Cu ocazia pelerinajelor, care uneori luau proporții de masă, cetățenii erau îndemnați în mod deschis să nu respecte hotărârile partidului și guvernului, să nu dea cotele, să nu intre în gospodăriile agricole colective*” (apud Ion Zubașcu, “Adevărata istorie a grupului de rezistență anticomunistă de la Mănăstirea Vladimirești”, în *România liberă*, 24 septembrie 2005). Maica Veronica, duhovnicul Iovan și maica Mihaela Iordache fuseseră deja arestați, în noaptea de 29 spre 30 martie 1955, iar în decembrie 1955, călugărițele protestatare părăsiseră în mod oficial cultul ortodox. La 9-10 februarie 1956, cele 304 măicuțe și alte aprox. 50 de persoane care s-au solidarizat cu ele au fost suite în cele 30 de camioane de sub conducerea locotenent-colonelului H. Zambetși și a căpitanului Tiberiu Eibenschultz. Maica Macrina Popa a fost deținută la Galați și Jilava (vezi și Cristian Vasile, *Biserica*

Ortodoxă Română în primul deceniu comunist, Ed. Curtea Veche, 2005).

POPA, Matilda. Arestată și anchetată la Securitatea Iași, în lotul de 14 persoane din jurul lui Liviu Mărgineanu.

POPA, Mera. Condamnat. Detenția la Jilava și Dej (din 1955).

POPA, Midona. Vezi Popa, Dumitru M. (din Crugliuc — Basarabia).

POPA, Mihai. Născut la 24 februarie 1926, în comuna Deta — Timiș. Arestat de Securitate. Detenția la Timișoara.

POPA, Mihai. Din județul Dolj. Domiciliu obligatoriu, 4 ani, din 1951.

POPA, Mihai. Vezi Popa, Zamfira.

POPA, Mihai D. Născut în 1920, la Chișinău — Basarabia. Condamnat de sovietici, în 1949, ca “naționalist”, și deportat în regiunea Kemerovo.

POPA, Mihai V. Născut la 11 februarie 1922, în comuna Tansa — Iași. Domiciliat în comuna Nicolae Bălcescu — Constanța. Domiciliu obligatoriu, 4 ani.

POPA, Mihai-Costache. Arestat la 27 iulie 1950 și condamnat în lotul generalului Mihai Romanescu-Liciu, acuzat de “spionaj”.

POPA, Mihailina (Maria) Gr. Născută în 1913, în Bălți — Basarabia. Deportată în 1949, în Irkutsk.

POPA, Mina. Născut la 25 martie 1924, în comuna Mogoșești — Iași. Fiul lui Gheorghe Popa. Țăran cu 4 clase primare, tatăl a 2 copii. Arestat la 5 octombrie 1956 și condamnat, prin sentința 102/26.02.1957, la 3 ani de închisoare, pentru “agitație” în favoarea *Oastei Domnului*.

POPA, Mircea C. Din Câmpina (str. B. P. Hasdeu, nr. 78). Arestat de Securitate și anchetat, 3 luni și 16 zile.

POPA, Nadejda. Vezi Popa, Ilie D.

POPA, Nadejda. Vezi Popa, Parascovia D.

POPA, Nadejda E. Născută în 1901, în comuna Refi-Ceresnovăț — Soroca (Basarabia). Deportată în 1949, în regiunea Kurgan, împreună cu fiul, Fiodor (născut în 1932), ca familie a unui “naționalist român”, care fusese condamnat de sovietici.

POPA, Neculai. Născut în 1925, în comuna Dragomirești, în apropiere de

Târgu Neamț. Student la Facultatea de Drept din Iași (în anul al II-lea), unde era coleg cu Eugen Țurcanu. Membru al unei *Frății de Cruce* din Piatra-Neamț. Arestat la

15 mai 1948, de Securitatea din Piatra-Neamț, după o întrunire a membrilor *Frățiilor de Cruce* din Bacău, Piatra-Neamț și Roman (care discutaseră despre depozitul de arme al partizanilor anticomuniști, de la Solonț — Bacău), în urma denunțurilor agenților Constantin Doina, Nicolae Dumei, Ion Lunguleac și Lucian Pascaru, care aveau să fie și ei arestați. Colegul de lanțuri al lui Neculai Popa, Gheorghe Pivin, nemaisuportând torturile și bătăile cu frânghia udă, a încercat să se sinucidă, tăindu-și venele de la o mână, dar a fost “salvat”, numai pentru a fi torturat în continuare. Neculai Popa a fost anchetat la Suceava, unde a fost torturat de Blehan, Danielevici și Voicescu, împreună cu Ciupagea și comisarul Pompilian, care fuseseră trimiși de la București, cu misiunea de a lucra pentru anihilarea Mișcării Legionare. După ce l-au omorât în anchetă, în ziua de Sfinții Petru și Pavel 1948, pe prietenul lui Neculai Popa, Ion Buliman, încercând să afle de la el informații despre un depozit de arme al partizanilor de la Solonț — Bacău, cei amintiți au trecut și la torturarea sistematică a lui Popa: sute de lovituri la tălpi și pe tot corpul, după care bătaușii loveau cu cizmele trupul însângerat; i-a fost fracturat maxilarul. Neculai Popa a fost condamnat, prin sentința 334/14.03.1949, pronunțată de Gh. Gheorghe, la ani grei de temniță, fiind considerat, alături de Pivin, liderul unui grup de rezistență anticomunistă. De la Suceava, Neculai Popa a fost trimis, la sfârșitul lui aprilie 1949, la închisoarea Pitești. Acolo, a fost torturat crunt de grupul de *reeducați*, fiind adus în pragul morții: bătut la tălpi, la palme, obligat să execute, fără pauză, 300 de genuflexiuni, sub amenințarea loviturilor de ciomag, și să-și mănânce fecalele, din gamelă,

stând în genunchi. Între timp, alți deținuți, precum Paul Limberea, Cornel Niță sau Ionică Pintilie, muriseră deja, din cauza torturilor. Bucovineanul Gheorghe Andrișan fusese lovit, cu pumnii în piept și cu ciomege, deși începuse să îi curgă sânge pe nas și pe gură. Dobrogeanul Paul Bandu fusese legat pe prici și bătut cu două ciomege, ritmic. Neculai Popa, cu spatele distrus de bătaii și infectat și cu apa la plămâni, s-a trezit, într-o zi, la infirmerie, îngrijit de Puiu Chivulescu, arestat după ce se întorsese, din prizonieratul sovietic și care trecuse prin Camera 4 *Spital*, unde îi fusese rupt un braț. Când medicul civil al închisorii Pitești s-a speriat de starea în care se afla Neculai Popa și a vrut să-l trimită la închisoarea-spital de la Văcărești, Eugen Țurcanu s-a opus. Văzând cangrenele de la ambele picioare și aflând de apa la plămâni, de otită și de nevoia urgentă de medicamente a lui N. Popa, Al. Nicolski a fost categoric: “*Nu trebuie să se strice medicamentele pe niște bandiți; acestea aparțin clasei muncitoare [...] Singura favoare pe care o merită “bandiții”; n.n.t este aceea de a fi împușcați 5 la un glon!*”. Boala l-a salvat pe Popa de *autodemascările* de la Pitești, dar din august 1951, a fost mutat la Gherla, unde Țurcanu l-a pus să strângă informații din atelierelor închisorii și să i le transmită lui Gheorghe Calciu care, la rândul lui, i le preda lui Țurcanu. După oprirea *reeducării*, Neculai Popa a fost mutat la Târgu-Ocna, unde a aflat că era bolnav și de T.B.C. osos, și apoi la Aiud, unde a îndurat 3 ani regimul de exterminare impus de Collier; declarând greva foamei, a fost legat într-o cămașă de forță. La 17 iulie 1957, împreună cu alți 7-8 deținuți, a fost dus de câțiva milițieni și eliberat, peste două zile, la Bumbăcari (raionul Călmățui), în mijlocul Bărganului. Acolo, Popa s-a căsătorit și a lucrat la G.A.S. Nu după mult timp, în noaptea de 19 spre 20 septembrie 1958, a fost rearestat, dus la Securitatea din Însurăței, condamnat la 36 de luni de muncă silnică și închis în lagărul de la Noua Culme. Acolo, după ce sergentul Costea a aflat că Popa suferea de T.B.C.,

l-a bătut numai peste piept, agravându-i boala. După Culmea, Neculai Popa a fost trimis la Periprava, la cules stuf, unde a fost persecutat de maiorul Ioanițescu. În loc să fie eliberat, după ispășirea celor 36 de luni de condamnare, a primit o nouă condamnare administrativă, de încă 36 de luni. Eliberat la 6 mai 1964, de la Galați. După 1989, a publicat volumul *Coborârea în iad. Amintiri din închisorile României comuniste* (Ed. Viemea, București, 1999).

POPA, Nicolae. Învățător din comuna Smârdioasa, așezată la confluența Vedea și Teleorman. Invalid de război (pierduse o mână) și adevărat *popă Tanda*, luminător al oamenilor din comună. Arestat în 1948 și învinuit de “uneltire contra statului”. Susținându-și nevinovăția, a cerut să fie judecat de țărani, care cunoșteau eforturile pe care le făcuse în direcția ridicării comunei. Nimeni nu se îndoaia de faptul că era nevinovat, dar hotărârea fusese deja luată. A fost condamnat și închis. În 1962, s-a opus *reeducării* de la închisoarea Aiud, susținând în continuare că dosarul în baza căruia fusese condamnat era plin de minciuni. A fost amenințat că, dacă nu-și recunoaște vina, nu va mai fi eliberat. Cu toate presiunile unor Crăciun, Ivan sau Iacob, nu a cedat, și a ieșit din închisoare cu fruntea sus, în 1964.

POPA, Nicolae. Din Brăila. Student la Politehnica din Timișoara. Arestat în vara lui 1948 și anchetat la Securitatea Timișoara.

POPA, Nicolae. Țăran din Lăpușul Românesc. Partizan anticomunist, omorât în 1950, de Securitatea din Dej.

POPA, Nicolae. Fost plutonier de cavalerie. Condamnat pentru “crimă de uneltire”, pentru că avusese legături cu o organizație de rezistență anticomunistă. În 1950, era brigadier la Peninsula. Inginerul Cezar Zugravu, care a făcut parte din brigada lui, relatează că Nicolae Popa a avut o comportare omenoasă, purtându-se bine cu deținuții pe care îi avea în subordine.

POPA, Nicolae. Inginer electromecanic. Șef de promoție la facultate și șef de lucrări la Catedra de Metalurgie a Facultății

de Electromecanică din Timișoara. Arestat în 1950 și torturat cu bestialitate la Securitatea Timișoara, de către Aurel Moș. Condamnat la 4 ani de închisoare. Detenția la Peninsula. În timp ce el se afla în detenție, soția lui, șefă de lucrări la Politehnica și mamă a 2 copii minori, a fost dată afară din serviciu. Nicolae Popa a murit în 1970, ca urmare a bolilor contractate la închisoare.

POPA, Nicolae. Născut la Galați. Plecat din România și stabilit la Salzburg — Austria. Racolat de agenți dubli și convins să participe la o acțiune clandestină de spionaj, în țară. Parașutat în România, în 1950, dintr-un avion venit din Grecia. Capturat imediat de Securitatea română, care era la curent cu sosirea lui. Anchetat la M.A.I., torturat cu bestialitate și condamnat la 25 de ani de închisoare, pentru “înaltă trădare”. După eliberare, a reușit să plece din România și să se stabilească în SUA.

POPA, Nicolae. Născut la 20 august 1910, în Banat. Arestat în 1951, de Securitatea Timișoara și condamnat.

POPA, Nicolae. Prizonier în URSS. Revenit în România, la 30 noiembrie 1955, a fost arestat și trimis la Gherla.

POPA, Nicolae. Student arestat în 1957, bătut la Securitate și condamnat, în urma unui proces înscenat, la 3 ani de închisoare, în același lot cu Alexandru Mihalcea. Detenția la Jilava și în lagăre din Bălțile Dunării.

POPA, Nicolae. Țăran din Făgăraș. Arestat, torturat și condamnat, pentru legături cu partizanii din Munții Făgăraș.

POPA, Nicolae. Din comuna Nicolae Bălcescu — Constanța. Condamnat.

POPA, Nicolae D. Născut în 1914, la Montreal — Canada. Învățător arestat în 1948 și condamnat. Detenția la Peninsula, unde a murit, la 29 septembrie 1950, în condiții de exterminare prin muncă forțată (pentru că nu mai aveau forță în mâini, deținuților le erau legate roabele cu care cărau pământ, prin juguri puse pe după gât).

POPA, Nicolae E. Născut în comuna Peresecina — Orhei (Basarabia). Acuzat

de “colaboraționism” și condamnat în 1946, la 20 de ani de muncă silnică.

POPA, Nicolae M. Născut la 7 noiembrie 1902, în comuna Mihai Bravu — Brăila. Țăran. Membru al organizației de luptă anticomunistă *Două săgeți albe*. Arestat la 31 iulie 1951, de Securitatea Galați, torturat și condamnat la 12 ani de muncă silnică. Detenția la Peninsula și Gherla, unde a și murit, la 22 octombrie 1957.

POPA, Nicolae N. Născut la 20 iunie 1892, în comuna Satlung — Brașov. Moșier ridicat în noaptea de 2 spre 3 martie 1949 și dus, cu domiciliu obligatoriu, la Râmnicu-Sărat. De acolo, a fost arestat la 25 iulie 1958, torturat la Securitate și condamnat la 8 ani de închisoare. Detenția la Gherla, unde a murit la 8 iulie 1959, în condiții de exterminare.

POPA, Nicolae N. Student la Facultatea de Chimie din Iași. Arestat la 16 august 1949, pentru discuțiile avute cu Adrian Marino, în vederea reactivării P.N.Ț. Condamnat, prin sentința 74/12.01.1951, la 1 an și 2 luni de închisoare, pentru “omisiune de denunț”. În 1957, când a încercat să se înscrie din nou la Universitatea din Iași, a fost respins, de către “forul de partid”, ca “politic”.

POPA, Nicolae P. Născut în 1912, în comuna Drăgășeni Noi — Nisporeni (Basarabia). Acuzat de “colaboraționism” și deportat în 1949, în regiunea Tiumen (Siberia), împreună cu soția, Maria (născută în 1921).

POPA, Nicolae P. Născut la 20 martie 1918, în comuna Izvorul Mare — Constanța. Domiciliat la Medgidia (str. V. Alecsandri, nr. 8). Domiciliu obligatoriu, 1 an și 3 luni.

POPA, Nicolae V. Născut în 1902, în comuna Onișcani — Calărași (Basarabia). Condamnat de sovietici, în 1941 și exterminat în același an, la Sverdlovsk. Soția, Profira (născută în 1906) și copiii, Vasile (n. 1926) și Gheorghe (n. 1930) i-au fost deportați, tot în 1941.

POPA, Nicolae V. Născut la 13 august 1918, în comuna Petricani — Bacău. Cântăreț bisericesc. Membru al *Frontului Patriei*. Arestat la 13 august 1952, învinuit că procurase, împreună cu Gheorghe

Jitaru, Constantin Mahu ș.a., 8 grenade și câteva cartușe. Condamnat, prin sentința 344/12.05.1953, la 5 ani de închisoare. Detenția la Gherla.

POPA, Octavian (Tavi). Student la Conservator și cântăreț în Corul Operei Române (bas). Arestat și condamnat în 1941, pentru activitate legionară. Rearestat de comuniști. Detenția la Jilava, în mine de plumb ș.a. În 1962, se afla la Aiud. S-a opus cu hotărâre *reeducării* inițiate de Gh. Crăciun și a fost izolat la *Zarcă*. Eliberat, prin grațiere, în 1964, după mai bine de 15 ani de închisoare.

POPA, Olga. Din Roman. Condamnată.

POPA, Olga. Vezi Popa, Ion D. (din Basarabia).

POPA, Olga. Vezi Popa, Maria (din Molovata — Dubăsari).

POPA, Ovidiu. Student din Câmpina. Arestat și anchetat în 1949, la Cluj.

POPA, Parascovia. Vezi Popa, Gheorghe M.

POPA, Parascovia D. Născută în 1905, în comuna Sângeranii Noi — Basarabia. Deportată la 1 aprilie 1951, în R.A.S.S. Bureat-Mongolă, ca “iehovistă”, împreună cu fiicele, Nadejda (născută în 1936), Lidia (n. 1939) și Maria (n. 1942).

POPA, Parascovia I. Născută în 1916, în comuna Peresecina — Orhei (Basarabia). Acuzată de “colaboraționism” și deportată la 6 iulie 1949, în regiunea Tiumen.

POPA, Partenie. Țăran din comuna Segacea-Posaga. Arestat și condamnat, prin sentința 463/12.04.1958 a Tribunalului Militar Cluj, semnată de colonelul Paul Finichi, în lotul partizanilor anticomuniști din grupul fraților Șuşman.

POPA, Pavel. Născut în 1900. A murit în 1961, la închisoare.

POPA, Petre. Din comuna Ghioroc — Arad. Condamnat. Detenția la Gherla.

POPA, Petre. Membru al mișcării de rezistență anticomunistă din regiunea Sibiului. Condamnat.

POPA, Petre G. Născut în 1899, la Nisporeni — Basarabia. Deportat în 1949, în Irkutsk, împreună cu soția, Irina (născută în 1899) și fiica, Liuba (n. 1930).

POPA, Petre I. Din comuna Sălcie — Prahova. Detenția, 1 an și 9 luni.

POPA, Petru. Student la Facultatea de Medicină din Iași. Din 1947, membru al organizației anticomuniste conduse de Liviu Mărgineanu. Arestat în 1953 (era deja medic) și condamnat de Tribunalul Militar Iași, într-un lot de 14 persoane.

POPA, Petru. Vezi Popa, Maria (din Molovata — Dubăsari).

POPA, Petru (tatăl lui Popa, Gavrilă P. și al lui Popa, Ioan P., zis Ciota). Arestat și torturat la Securitate, pentru a divulga ascunzătoarea fiului său, Ioan.

POPA, Petru I. Născut în 1902, în comuna Țipala — Ialoveni (Basarabia). Acuzat de “colaboraționism” și condamnat în 1946, de către sovietici, la 7 ani de muncă silnică.

POPA, Popa. Țăran din Pucheni — Prahova. Arestat și condamnat în lotul lui Petrescu-Marinaru. A murit la închisoare.

POPA, Profira. Vezi Popa, Nicolae V. (din Basarabia).

POPA, Radu. Medic condamnat la 10 ani de închisoare. În 1952, a fost ridicat de N.K.V.D. și trimis în Siberia.

POPA, Radu. Negustor condamnat. Detenția la Gherla.

POPA, Radu Gh. Din Ploiești (str. Bobâlna, nr. 21). Detenția, 8 luni și 14 zile.

POPA, Roman I. Născut în 1909, la Chișinău — Basarabia. Condamnat de sovietici, în 1944, la 10 ani de muncă silnică, acuzat că fusese “agent al Siguranței românești”.

POPA, Romul. Protopop ortodox din Luduș. Arestat și deținut.

POPA, Rubin. Țăran din comuna Ciugudul de Jos, din Munții Trascăului. Condamnat pentru sprijin acordat partizanilor anticomuniști.

POPA, Rusu. Prizonier în URSS. La înapoierea în România, a fost arestat, în 1957, și trimis în lagărele de muncă forțată din Bălțile Dunării.

POPA, Saveta I. Născută la 15 noiembrie 1946, la Ucuriș (Basarabia). Refugiata la Mangalia, din cauza invaziei sovietice. Domiciliu obligatoriu, împreună cu familia, 7 ani, din 1951.

POPA, Savu. Născut la 2 decembrie 1928. Țăran din Ocna Sibiu. Arestat și

condamnat în 1950, pentru că fusese refractar la educația politică pe care comuniștii o impuneau, în timpul serviciului militar. Detenția, 14 ani, la Cluj, Aiud și în minele de plumb de la Baia Sprie. Înzeștrățat cu o excelentă memorie, a învățat, în timpul închisorii, franceza și latina și a memorat sute de poezii ale unor Radu Gyr sau Nichifor Crainic și ale altor deținuți-poeti. Lucrând la atelierile închisorii Aiud, a reușit să salveze mânerile cu efigii deosebite ale săbiilor care erau trimise acolo, pentru a fi distruse. Le-a îngropat în atelier și a ajutat la recuperarea lor, după 1990.

POPA, Săndulache. Mecanic la G.A.C. Arestat de Securitatea Galați, la 5 decembrie 1959 și acuzat de “crimă de uneltire”, pentru activitățile desfășurate în cadrul grupului inițiat de frații Ilie și Tudor Botez.

POPA, Sebastian. Preot ortodox din Râmnicu-Vâlcea. Arestat în 1952 și condamnat. În 1954, se afla la mina de plumb de la Cavnic.

POPA, Sergiu-Mihai. Scriitor arestat pentru “discuții dușmănoase”.

POPA, Simion. Comandantul Școlii de Subofițeri de Infanterie de la Ineu. Condamnat.

POPA, Simion. Țăran din Munții Apuseni. Arestat în 1950 și condamnat, prin sentința 937/1.12.1950, în lotul partizanilor anticomuniști de la Băișoara, condus de Diamandi Ionescu.

POPA, Simizian. Născut în 1922, în comuna Ștefan cel Mare — Romanai. Arestat, torturat la Securitatea Craiova și condamnat la moarte. Executat în 1953.

POPA, Sofia. Vezi Popa, Ioan V.

POPA, Sofia M. Născută în 1924, în comuna Gălășeni — Basarabia. Deportată în 1951, în regiunea Tomsk, ca “iehovistă”.

POPA, Sofia-Sârzia (nepoata lui Popa, Ioan P., zis Ciota). Născută la 24 august 1923. Arestată și anchetată.

POPA, Sofica. Arestată în 1949, ca membră a Mișcării Legionare. Detenția la Timișoara, Jilava (1950) și Mislea.

POPA, Sofica. Născută la 17 decembrie 1914, în comuna Nalbant — Tulcea. Domiciliu obligatoriu.

POPA, Sorin. Învățător din județul Prahova. Arestat și condamnat, pentru că fusese învățător în jud. Tighina. Detenția, până în 1964. Stabilă la Sălciile — Prahova.

POPA, Sorin V. I. Fiul autorului dramatic și regizorului Victor Ion Popa și al actriței Getta Kernbach. Între 1946 și 1948, și-a câștigat existența comercializând, la Eforie Nord, tablouri și obiecte de artizanat realizate de el. Arestat și condamnat în 1952, în procesul înscenat în jurul unei ambasade occidentale. Din cauza presiunilor la care a fost supus, a devenit informator al Securității și a rămas cu un grav dezechilibru psihic. La Aiud (unde lucra, împreună cu actorul Mircea Șeptilici, la decorarea sălii de spectacole a închisorii), în timpul *reeducării* din 1962-64, s-a urcat, odată, pe masa și a strigat: *“Domnule comandant, acești bandiți nu merită să iasă afară; aici să moară!”*. După eliberare, Sorin Popa a reușit să plece din România și s-a stabilit în S.U.A.

POPA, Stan N. Țăran din Siliștea — Teleorman, care a luat parte la răscoala împotriva colectivizării, de la 7 iulie 1950. Ucis de Dumitrescu, activistul de partid, care mai ucisese, în aceeași zi, 4 persoane (printre care și socrul lui Stan Popa, Ion Bică) și rănise 16. În timpul răscoalei, Stan Popa strigase: *“Să dăm jos comuniștii. Eu am văzut în Rusia ce înseamnă comunismul, care l-a adus pe om în stare animalică!”* (vezi și Popa, Constantin, din Siliștea).

POPA, Stan T. Țăran care a luat parte la răscoala de la 7 iulie 1950, împotriva cotelor agricole. A fost ucis, prin împușcare în cap.

POPA, Stancu. Arestat în 1949 și anchetat la Securitatea Capitalei.

POPA, Stelian. Condamnat în 1951, în lotul înscenat în jurul Legației Turce de la București.

POPA, Stelian I. Din București (str. Constantin David Tică, nr. 1 — Piața

Domenii). Referent tehnic la Ministerul Economiei Naționale. Concediat în 1947, s-a ocupat de un magazin de fructe de pe Calea Victoriei. Arestat la 24 noiembrie 1949, anchetat la M.A.I., Malmaison (5 decembrie 1949), Uranus și în vile conspirative. Torturat: i s-a smuls părul din cap; a fost obligat să facă “manej” (să meargă fără întrerupere), sub supravegherea unui câine, până leșina și era trezit prin stropirea cu găleți de apă; i s-a dat să mănânce pește sărat și să bea zeamă de varză, pentru a-i fi accentuată setea; obligat să meargă încălțat cu bocanci prevăzuți cu cuie în interior; legat “ca pe fus” și bătut. Judecat la 21 septembrie 1950, în lotul înscenat în jurul Legației Turciei de la București, pentru că avusese legături cu Dan Alexiu de la Constanța. Condamnat la 15 ani de muncă silnică. Detenția la Jilava (în camera 6 de la Redit) și Aiud (din noiembrie 1950). Eliberat, prin grație, în 1964.

POPA, Șerban. Din Transilvania. Arestat în 1945, ca membru al lotului de 17 persoane înscenat de N.K.V.D., în jurul fugii lui Andreas Schmidt și a lui Constantin Stoicănescu. Anchetat și condamnat în URSS. A murit în 1947, în regiunea Uhta, în condiții de exterminare.

POPA, Ștefan. Din comuna Priponești —Tutova. Condamnat, prin decretul 377/30.08.1951, la 12 luni de muncă forțată.

POPA, Ștefan. Născut la 19 septembrie 1907, în comuna Braniște — Mehedinți. Învățător în Ohaba — Mehedinți. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Mazăreni, 5 ani, de la 18 iunie 1951.

POPA, Ștefan (pseudonim literar, Ștefan Augustin Doinaș). Născut la 26 aprilie 1922, în satul Caporal Alexa, comuna Sântana — Arad. Părinții lui, proprietarii a 16 ha de teren, au fost declarați, de comuniști, “chiaburi”. Absolvent al Liceului *Moise Nicoară* din Arad și al Facultății de Litere și Filosofie din Sibiu (1948).

Student al unor Lucian Blaga, D. D. Roșca și Liviu Rusu. Membru al *Cercului literar* de la Sibiu, alături de Ion Negoitescu, Radu Stanca, I. D. Sârbu, Cornel Regman, Ovidiu Cotruș, Radu Enescu ș.a. Profesor. Poet, eseist și traducător. Redactor la revista *Teatrul*. Arestat la 3 februarie 1957, acuzat de “omisiune de denunț”, pentru că se întâlnise de mai multe ori, în perioada Revoluției din Ungaria (1955-56), cu Marcel Petrișor, și nu anunțase că acesta pregătea acțiuni împotriva regimului comunist din România. Condamnat, prin sentința 140/29.05.1957, la 1 an de închisoare. Detenția la Uranus (București). Eliberat la 5 februarie 1958. La 8 aprilie 1958 s-a căsătorit cu Irinel Liciu, prim-balerină la Opera Română. Redactor la revista *Secolul 20* (din 1992, redactor-șef al revistei care avea să se transforme în *Secolul 21*). Unul dintre cei mai importanți poeți români ai secolului al XX-lea. Important opozant al regimului comunist (balada *Mistrețul cu colți de argin* rămâne emblematică pentru opoziția prin literatură) și membru activ al societății civile românești, după 1989. Membru al Academiei Române și senator, din partea Partidului Alianței Civice (ulterior, a devenit membru P.N.L.). A murit la 25 mai 2002. A publicat numeroase volume, dintre care amintim: poezie — *Cartea mareelor*, *Omul cu compasul*, *Seminția lui Laokoon*, *Ipostaze*, *Alter ego*, *Ce mi s-a întâmplat cu două cuvinte*, *Papirus*, *Anotimpul discret*, *Hesperia*, *Poeme*, *Vânătoare de șoim*, *Interiorul unui poem*, *Arie și ecou*, *Lamentații*, *Aventurile lui Proteu*, *Psalmi*; critică literară, eseistică — *Lampa lui Diogene*, *Poezie și modă poetică*, *Orfeu și tentația realului*, *Lectura poeziei*, *Măștile adevărului poetic*, *Poeți români*; teatru — *Brutus și fiii săi*; proză — *T de la Trezor*; literatură pentru copii — *Povești cum altele nu-s*, *Povestea celor zece frați*. A fost tradus în 10 limbi; la rândul său, a tradus din Goethe (*Faust*), Dante, Hölderlin, Mallarmé, Paul Valéry, Papini ș.a. Apare și în Dicționar D-E, ca Doinaș, Augustin Ștefan (vezi și revista *România literară*, nr. 16 și 22/2002).

POPA, Ștefan A. Născut în 1901, în comuna Dumbrăvița — Sângerei (Basarabia). Țăran înstărit. Deportat în 1949, în Kurgan (Siberia), împreună cu soția, Marfa (născută în 1908) și copiii, Andrei (n. 1930), Ion (n. 1932), Gheorghe (n. 1934) și Ana (n. 1936).

POPA, Ștefan B. Născut la 14 august 1927, în comuna Ghigideni — Galați. Membru al organizației anticomuniste *Celula de rezistență* din Bârlad. Arestat la 1 iulie 1949 și condamnat, prin sentința 81/31.01.1950 a Tribunalului Militar Galați, la 2 ani de închisoare, pentru “uneltire împotriva ordinii sociale”. După expirarea pedepsei, a mai primit, prin decizia M.A.I. 377/30.08.1951, o pedeapsă administrativă de 1 an. Ulterior, s-a stabilit la Iași.

POPA, Ștefan I. Născut la 10 decembrie 1920, în comuna Bucerdea Vânoasă — Alba. Fost ofițer și student. Condamnat, în contumacie, la 15 ani de închisoare. S-a alăturat partizanilor din Munții Apuseni și a condus un grup format din țărani și din 3 național-țărăniști de la București, care s-au atașat mișcării de rezistență conduse de Nicolae Dabija. În timpul unei lupte, Ștefan Popa a împușcat un subofițer de securitate din Teiuș și un altul din Aiud. În martie 1949, Securitatea a aflat de ascunzătoarea partizanilor de pe vârful Piatra Caprei (se pare, printr-un denunț al maiorului deblocat Emil Oniga). În cursul asaltului pe care trupele Securității l-au lansat asupra adăpostului de la Bogoloaia, la 5 martie 1949, Ștefan I. Popa a fost împușcat mortal.

POPA, Ștefan I. Vezi Popa, Ion D. (din Basarabia).

POPA, Tamara. Din Arad. Arestată la 15 ianuarie 1945 și dusă în URSS, la muncă forțată.

POPA, Tatiana. Din Galați. Condamnată.

POPA, Teodor. Născut în 1891. Țăran condamnat. A murit la 1 martie 1951, la închisoarea Galați.

POPA, Teodor. Născut în 1901, în comuna Lanuri-Beiuș. A murit în 1964, la închisoarea Aiud.

POPA, Teodor. Născut în 1912, la Petid — Bihor (în apropiere de Baile Felix).

Notar. Arestat de Securitatea Oradea, torturat în anchetă de coloneii Cseller și Retezan și condamnat la 15 martie 1948, de Tribunalul Militar Cluj, la 9 ani de închisoare. Detenția la Aiud.

POPA, Teodor. Funcționar din Arad. Arestat în 1948, în grupul care l-a avut ca șef pe Aurel Șandru, din Oradea. Condamnat la 6 ani de închisoare. Eliberat în 1954. A murit în 1983, la Arad.

POPA, Teodor. Născut la 11 aprilie 1927. Elev din Lipova — Arad. Arestat în 1948 și condamnat, de Tribunalul Militar Timișoara, la 1 an și 6 luni de închisoare, pentru “uneltire”.

POPA, Teodor. Vicepreședintele P.N.Ț. Bihor. Arestat la 15 august 1952. Detenția la Galeș, Peninsula și Poarta Albă (la brigada de “inapți”). Eliberat în mai 1954.

POPA, Tinca. Născută la 11 mai 1935, în comuna Corod — Galați. Monahie la Mănăstirea Brazi-Panciu. Condamnată în 1956, la 6 luni de închisoare, pentru “port ilegal de uniformă”. Detenția la Tecuci.

POPA, Traian. Maistru la Uzinele Astra din Brașov. Arestat la 15 mai 1948, torturat la Securitatea Brașov și condamnat la 7 ani de închisoare. A murit la Văcărești, în condiții de exterminare.

POPA, Traian. Vezi Popa, Zamfira.

POPA, Trofim I. Născut în 1922, în comuna Rădeni — Călărași (Basarabia). Arestat la 4 august 1950 și condamnat la 25 de ani de muncă silnică, pentru apartenența la organizația antisovietică *Armata Neagră*. Deportat în Siberia.

POPA, Truță. Din județul Iași. Arestat în 1951, după ce altcineva fusese confundat cu el, arestat și deținut 1 an și 8 luni.

POPA, Tudor I. Născut la 7 septembrie 1916, în comuna Purani — Vlașca (pe Valea Glavaciocului). Arestat la 13 noiembrie 1958 și condamnat, de Tribunalul Militar București, la 8 ani de închisoare, pentru “discuții dușmănoase”.

POPA, Tudora. Țărăncă arestată în 1949, într-unul dintre loturile mișcării de rezistență anticomunistă din pădurea Babadag.

POPA, Tudonița. Din Galați. Condamnată.

POPA, Tudose. Licențiat în drept. Condamnat în 1949. Detenția la Jilava și Poarta Albă (1950).

POPA, Țanu. Vezi Popa, Alexandru Gh. (zis Țanu).

POPA, Valentina. Din Basarabia. Nepoata lui Pantelimon Halippa. Mama unei fetițe. Arestată în 1951 și deținută la Jilava (unde a asurzit, din cauza frigului și a umezelii) și lagărul de muncă forțată de la Popești-Leordeni.

POPA, Valeriu. Șef de an la Medicină. Arestat la 15 mai 1948, în lotul foștilor legionari. Condamnat la 5 ani de închisoare, împreună cu Mihai Jianu, Nutti Pătrășcanu, Gheorghe Soroiu ș.a. Detenția la Pitești (de la 4 februarie 1949), unde a trecut prin *reeducare*, încercând să opună rezistență. La Gherla, a stat în celula 107.

POPA, Vasile. Născut la 19 iulie 1914. Medic chirurg, la Spitalul din Pucheni — Prahova. Arestat de locotenentii Badea și Grigore Popa, de la Securitatea Ploiești, torturat și condamnat, prin sentința 40/7.05.1958 a Tribunalului Militar București, la 7 ani de închisoare, în lotul lui Dumitru Petrescu-Marinaru.

POPA, Vasile. Născut în 1928. Electrician din Buzău. Condamnat, prin sentința 972/24.06.1948 a Tribunalului Militar București, la 20 de ani de închisoare, în cadrul procesului înscenat, de Siguranța Buzău și Ministerul de Interne, organizației anticomuniste *Pajura Neagră*.

POPA, Vasile. Licențiat în litere și filosofie. Profesor de limba română la Liceul din Falticeni. Membru al Mișcării Legionare, fost coleg și susținător al lui Mihai Stelescu. Arestat în 1949. Detenția la Suceava și Aiud, unde a trecut prin *reeducarea* inițiată de Gheorghe Crăciun. A lăsat o bună impresie celor care l-au cunoscut. Se pare că a murit la închisoarea Aiud.

POPA, Vasile. Absolvent al Liceului din Piatra Neamț. Student condamnat în 1949, de Tribunalul Militar Cluj. Detenția la Pitești, unde s-a alăturat *reducătorilor*, atașându-se *biroului de inspecții*. Fiind bolnav, a fost trimis la Târgu-Ocna, unde a continuat să facă parte din *comitetul de reeducare*. De la Târgu-Ocna, a fost dus la Aiud.

POPA, Vasile. Țăran arestat în 1950 și condamnat, prin sentința 937/1.12.1950, la 5 ani de închisoare, în lotul grupului de rezistență anticomunistă de pe Muntele Băișoara, condus de căpitanul Diamandi Ionescu. Detenția la Gherla și Peninsula.

POPA, Vasile. Învățător din Fălcieni. Condamnat la 15 august 1952, la 15 ani de închisoare, într-un lot de foști membri ai Mișcării Legionare. Detenția la Canal și Aiud (1955).

POPA, Vasile. Născut în 1891. A murit în 1964, la închisoare.

POPA, Vasile. Elev din Dobrogea. Condamnat. Detenția la Peninsula.

POPA, Vasile. Arestat și condamnat. Detenția la Botoșani (după 1961), unde a fost informator al ofițerului politic Alexandru Dora.

POPA, Vasile C. Născut la 16 februarie 1906, la Buzău. Domiciliat în București (str. Radu de la Afumați, nr. 41). Contabil. Fost șef de cuib legionar. A adunat bani pentru ajutorarea lui Radu Gyr. Arestat în 1958, anchetat cu brutalitate de locotenentul-major Constantin Murărețu și condamnat, într-un lot-anexă al procesului lui Puiu Atanasiu. Detenția la Aiud.

POPA, Vasile C. Născut la 3 iulie 1931, în satul Bălănești — Olt. Arestat la 14 ianuarie 1961 și condamnat administrativ, pentru că se împotrivise colectivizării agricole. Eliberat la 12 mai 1964 (fișa O.T. 139).

POPA, Vasile G. Născut în 1898, în comuna Japca — Basarabia. Țăran înstărit. Deportat în 1949, în regiunea Amur.

POPA, Vasile I. Din Bușteni (str. Zamora, nr. 13). Detenția, 3 ani și 4 luni.

POPA, Vasile I. Zezi Popa, Ion D. (din Basarabia).

POPA, Vasile N. Popa, Nicolae V. (din Basarabia).

POPA, Vasile P. Născut în 1907, în comuna Peresecina — Basarabia. Țăran înstărit. Deportat în 1949, împreună cu soția, Fevronia și copiii, Vasile (născut în 1936) și Alexandru (n. 1947).

POPA, Vasile V. Născut la 31 ianuarie 1902, în comuna Vânători — Mehedinți. La 14 ani, fiind copil de trupă al Regimentului

17 Infanterie din Tumu-Severin, a participat la Primul Război Mondial. Luat prizonier de trupele germane, după retragerea de la Cerna. În 1922, a intrat la Școala de Ofițeri de Infanterie de la Sibiu și a ieșit sublocotenent, după care a urmat Școala de Război. În cel de-al Doilea Război Mondial, a participat, cu gradul de căpitan în cadrul Diviziei a II-a, atât la luptele de pe Frontul de Est, cât și la cele de pe Frontul de Vest. Decorat cu *Virtutea Militară* și *Crucea de Fier* germană. După venirea la putere a comuniștilor, a fost dat afară din armată. Arestat la 4 martie 1949, anchetat la Turnu-Severin și dus la Baia de Aramă, pentru a asista la confiscarea averii mamei sale, după care i s-a fixat domiciliu obligatoriu la Pitești. Rearestat la 16 noiembrie 1951, anchetat mult timp la Securitate și condamnat, prin sentința 270/16.04.1953, semnată de locotenentul-major George Stănescu, la 2 ani de închisoare. Detenția la Pitești, Craiova, Gherla și Onești. Ținut în închisoare mult mai mult timp decât prevăzuse sentința. Eliberat abia la 29 ianuarie 1960, deși fusese achitat de orice penalitate, prin decretul 2.292/24.11.1954. Familia lui Vasile Popa a avut și ea de suferit, copiii fiindu-i exmatriculați din școli. Marcat de suferințele pe care le îndurase în închisorile comuniste, locotenent-colonelul Vasile V. Popa a murit, la 28 august 1964, și a fost înhumat la Cimitirul Ghencea Militar din București.

POPA, Vasile V. Zezi Popa, Vasile P.

POPA, Vasile-Marcel. Tânăr din județul Neamț. Condamnat în 1948. Detenția la Suceava, Gherla (unde a trecut prin *reeducare*, fiind trimis de Țănu Popa la muncă, în atelierile închisorii) și Aiud.

POPA, Vasilică. Născut la 8 noiembrie 1915, în comuna Obârșia de Câmp — Mehedinți. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Măzăreni, 5 ani, de la 18 iunie 1951.

POPA, Vasilisia. Zezi Popa, Alexandru I. (din Basarabia).

POPA, Veronica I. Zezi Popa, Ion D. (din Basarabia).

POPA, Victor. Învățător din comuna Pângărați — Neamț. Arestat la 15 mai

1948, în grupurile de legionari, torturat la Securitatea Suceava și condamnat, prin sentința 334/18.03.1949 a Tribunalului Militar Iași, în lotul “Răzleților”. Detenția la Jilava, Aiud, Baia Sprie ș.a.

POPA, Victor. Născut la 19 noiembrie 1933, la Obârșia de Câmp — Mehedinți. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Măzăreni, 5 ani, de la 18 iunie 1951.

POPA, Victor. Student la Facultatea de Medicină din Iași. Arestat în lotul lui Liviu Mărgineanu și achitat, prin sentința 230/31.03.1951, pentru că se făcuse o confuzie de nume.

POPA, Victor N. Născut la 3 iunie 1925, la Iași. Arestat la 27 aprilie 1949, torturat în anchetă, 1 an și 9 luni, și eliberat la 15 ianuarie 1951, în baza ordinului 521/29.12.1950, dovădindu-se că fusese arestat din greșeală, în locul lui Truța Popa.

POPA, Victoria. Elevă, la fel ca sora sa, Maria, în clasa I a Liceului de Fete *Despina Doamna* din Orăștie. Au scris împreună și au lipit în locuri publice, în preajma alegerilor din noiembrie 1946, fluturași pe care se puteau citi, printre altele: “*Jos Soarele!*”, “*Trăiască Ochiul!*”, “*Jos cu Groza!*”, “*Trăiască Maniul!*”, “*Citiți ziarul «Dreptatea»*”. Au fost arestate, anchetate de Poliție și eliminate, 1 an, de la liceu.

POPA, Virgil. Student la Facultatea de Medicină din București. Arestat la 8 noiembrie 1945, pentru participare la manifestația anticomunistă din Piața Palatului Regal.

POPA, Virgil. Student din București. Condamnat și deținut, între 1956 și 1961, în lagărele de muncă forțată din Bălțile Dunării. A murit la scurt timp după eliberare, din cauza unei hepatite contractate în timpul detenției.

POPA, Virgiliu I. Născut la 20 noiembrie 1941, la Constanța. Domiciliu obligatoriu, împreună cu familia, 1 an și o lună.

POPA, Virginia N. Născută la 26 februarie 1929, la Jumbor. Domiciliată la Constanța. Domiciliu obligatoriu, 2 ani și 2 luni.

POPA, Zamfira. Născută în 1901, în comuna Mihoreni — Herța. Deportată de

sovietici, la 13 iunie 1941, împreună cu copiii, Maria (născută în 1926), Mihai (n. 1928), Aglaia (n. 1933), Adela (n. 1933) și Traian (n. 1937). Conform listei cu 34 de nume ale sătenilor din Mihoreni, supuși represiunii sovietice (*Almanahul Țara Fagilor*, 1995, pp. 153-154).

POPA, Zenobia-Zeina F. Născută la 5 mai 1914, la Ucuria — Bihor. Arestată după revolta țărănească din august 1949 și trimisă cu domiciliu obligatoriu, în Bărăgan, 7 ani. Ulterior, s-a stabilit la Mangalia.

POPA-MIJA, Ion. Din Piatra-Neamț. Condamnat. Detenția la Aiud (1970-74).

POPADICI, Budinca. Vezi Popadici, Dușan.

POPADICI, Dușan. Țaran de naționalitate sârbă din Grăniceri — Timiș. Deportat, la 18 iunie 1951, împreună cu membrii familiei, Budinca și Pera, și alți 19 săteni. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Fundata, 4 ani.

POPADICI, Ghisela. Născută la 29 septembrie 1927, la Jimbolia. Deportată la 15 ianuarie 1945, în URSS, la muncă forțată în bazinul carbonifer Donbas. După 21 noiembrie 1949, s-a întors la Șoimoș.

POPADICI, Pera. Vezi Popadici, Dușan.

POPADIUC, Gavril N. Născut în 1882, în orașul Bălți — Basarabia. Deportat în 1949, în Irkutsk.

POPATIOV, Octavian. Din Făgăraș. Arestat la 11 decembrie 1956, torturat la Securitatea Sibiu și condamnat la aprox. 15 ani de închisoare, în lotul al doilea al procesului partizanilor anticomuniști de sub conducerea lui Ion Gavrilă, fiind acuzat de sprijinirea acestora. Eliberat, prin grațiere, în 1964.

POPAN, Alexandra. Vezi Popan, Alexandru.

POPAN, Alexandru. Născut în 1886, în comuna Limbenii Vechi — Glodeni (Basarabia). Deportat în 1949, în Kurgan, împreună cu soția, Alexandra (născută în 1895).

POPAN, Grigore G. Născut în 1924, la Chișinău — Basarabia. Condamnat în

1944, de către sovietici, la 10 ani de muncă silnică, pentru “trădare de patrie”.

POPAN, Ion. Condamnat. S-a îmbolnăvit de T.B.C. și a fost dus la închisoarea Târgu-Ocna.

POPARCEA, Alexandra F. Vezi Poparcea, Fiodor Gh.

POPARCEA, Ana F. Vezi Poparcea, Fiodor Gh.

POPARCEA, Elena F. Vezi Poparcea, Fiodor Gh.

POPARCEA, Elizaveta F. Vezi Poparcea, Fiodor Gh.

POPARCEA, Fiodor Gh. Născut în 1900, la Ialoveni — Basarabia. Arestat în 1945 și condamnat de sovietici, la 15 ani de muncă silnică, fiind acuzat de “colaboraționism” cu românii. Soția, Maria (născută în 1906) și copiii, Elizaveta (n. 1929), Ana (n. 1932), Alexandra (n. 1936), Nicolae (n. 1937) și Elena (n. 1942) au fost deportați în 1949, în Tiumen.

POPARCEA, Maria. Vezi Poparcea, Fiodor Gh.

POPARCEA, Nicolae F. Vezi Poparcea, Fiodor Gh.

POPĂZICĂ, Vasile. Născut în 1907. Țăran mort la 9 ianuarie 1955, la închisoarea Aiud, din cauza condițiilor de exterminare impuse de comandantul Collier.

POPAZOV, Daniil F. Vezi Popazov, Fiodor D.

POPAZOV, Daniil Z. Născut în 1878, în comuna Sărățeni — Basarabia. Deportat în 1949, în R.A.S.S. Bureat-Mongolă.

POPAZOV, Fiodor D. Născut în 1917, în comuna Sărățeni — Leova (Basarabia). Deportat în 1949, de către sovietici, împreună cu soția, Maria și fiul, Daniil (născut în 1940).

POPAZOV, Ion P. Născut în 1908, în satul Colibabovca — Leova (Basarabia). Deportat în 1949, împreună cu soția, Parascovia (născută în 1909) și copiii, Petru (n. 1932), Vasilisia (n. 1940) și Parascovia (n. 1948).

POPAZOV, Maria. Vezi Popazov, Fiodor D.

POPAZOV, Maria. Vezi Popazov, Piotr VI.

POPAZOV, Maria P. Vezi Popazov, Piotr VI.

POPAZOV, Parascovia. Vezi Popazov, Ion P.

POPAZOV, Parascovia I. Vezi Popazov, Ion P.

POPAZOV, Petru I. Vezi Popazov, Ion P.

POPAZOV, Piotr P. Vezi Popazov, Piotr VI.

POPAZOV, Piotr VI. Născut în 1882, în comuna Basarabeasca — Basarabia. Deportat în 1949, în Kurgan (Siberia), împreună cu soția, Vasilisia (născută în 1881), fiul, Piotr (n. 1915), nora, Maria (n. 1915) și nepoata, Maria (n. 1939).

POPAZOV, Vasilisia. Vezi Popazov, Piotr VI.

POPAZOV, Vasilisia I. Vezi Popazov, Ion P.

POPAZU. Fiu de ilegalist comunist. Șef de cadre la o întreprindere din București. A dorit să creeze un partid numit *Partidul Intersocial Mondial*. Când s-a prezentat, pentru angajare, economistul George Grant, din familia care a dat și numele celebrului pod și căreia îi aparținuse Maria Grant-Rosetti (soția lui C. A. Rosetti), Popazu l-a rugat să traducă și să dactilografieze actul de înființare al partidului. Au fost arestați, împreună cu alte 3-4 persoane. Ancheta a început în 1958, fiind condusă de locotenentul Aurel Bistran, un anchetator foarte dur. Cei arestați au fost bătuți, pentru a “mărturisii” numele altor “membri” ai partidului. Astfel, Securitatea i-a mai arestat și pe Gabriel Rădulescu, ofițerul Nicolae Simu, Horia Stănescu și Florentin Toma. Toți au primit pedepse mai mari de 15 ani de închisoare.

POPÂRDĂ, Constantin. Baiat sărac, orfan de ambii părinți și întreținut de Regimentul 15 Dorobanți. Elev la Liceul *Petru Rareș* din Piatra-Neamț. Arestat în martie 1948, în urma unui denunț al unui coleg, care afirmase că Popârdă detinea cărți interzise. Torturat în timpul anchetei. A reușit să evadeze din podul clădirii Securității, ieșind pe o fereastră și coborând pe ramurile unui pom. A fost ajutat de colegul său, Petre (Petrică) Mărgineanu, care l-a ascuns pe Muntele Pietricica,